

zdej ni pri nekterih ljudéh zgubila veljavnosti!! — Slavni Serbski kamnopolisavec, gosp. Ivanovič je podaril našimu slovenskimu zboru zopet neko lepo delo svojih rok: podoba našiga presvitliga cesarja Franca Jožefa, za katero mu je slovensko društvo posebno zahvalno pismo poslalo. Slava mojstru! — Znano je, de so naši ministri poslance iz Frankobroda nazaj poklicali. Gosp. Lašan, edini poslanec iz Krajskiga v Frankobrodu, je na to unidan v Ljubljanskih nemšk. Novicah svojim voljivcam pisal: naj mu oni rečejo, kaj ima storiti, ali domú iti ali še v Frankobrodu ostati, kér je on od svojih voljivcov, ne pa od ministrov vùn poslan bil. Ne vémo, kaj so mu voljivci odgovorili; to pa vémo, de kér je le 7 mož bilo, ki so gosp. Lašana izvolili, se bojo ti kmalo lahko zedinili, kaj mu hočejo odgovoriti. — Ne moremo se zderžati, serčno veselje na znanje dati, katero smo občutili, ko smo zvedili, de je gosp. Anton Grašic, bivši fajmošter v Žiréh, za tehanta v Ternovim na Notrajskim izvoljen. Včerej je bil gosp. tehant v Ljubljani inštaliran. Ljudomili in rodoljubi gospod je posebin prijatelj šolstva, in to je, kar je vsaciga tehanta narimenitniši opravilo. — Novíce herv. dalm. slav. pišejo: „Na Bansko svetovavstvo je prišlo te dni slovensko pismo od Ljubljanskiga mestniga magistrata, kar je lep dokaz, kako naši bratje Slovenci napredujejo. — Ali to pismo nam je ob enim tudi lep dokaz neznanosti, ktera se na neki pošti znajde. Na pismu je bil nadpis: „Slavnomu banskomu veču.“ To je hotel neki poštar prestaviti v nemški jezik, de bodo drugi vedili, komu je to pismo namenjeno, ter napiše pod slovanski nadpis: „Slovenischer Verein in Agram.“

Novičar iz mnogih krajev.

Od dné do dné pričakujemo posebnih novíc iz Ogerskiga, pa še ni nič gotoviga slišati. Serbski general Stratimirovič je, kakor pravijo, Percelna, vojskovodja puntarjev, močno nabil. — Včeraj smo brali, de je 40,000 Rusov Erdeljsko (Siebenbürgen) obsedlo. Našo armado na Ogerskim štejejo zdej na 130,000 mož. Njeni novi zapovednik Welden je že pri nji. Dragína v Peštu od dné do dné večí prihaja. Po ukazu feldmaršala je móglo mesto Pešt 8,000 žakljev volne, 10,000 žakljev péska in 2,000 sežnjev derv naši armadi dati za napravo ograj in šanc v Budi (Ofen), ktero je Madžarska armada napasti namenila. Judje v Peštu so prostovoljno 4,000 centov volne v zgorej imenovani namen v Budo naši armadi poslali. Volna bo po tem takim v ceni poskočila, kér je že samo tukaj toliko potrebujejo. — Iz našiga Laškiga ni bilo pretečeni teden nič posebniga slišati, kakor to, de bo zdej in zdej naša armado z vso močjó čez Benetke šla, in de imamo vsak dan hudo vojsko pri Malgeri, močni terdnjavi ne delječ od Benetk, pričakovati. — Slavni Radecki je prejel od Rusovskiga cesarja nar viši čast, katero car podeliti zamore; podal mu je namreč čast rusovskiga maršala, ktera čast vsakolétni dohodek od 80,000 srebrnih rubov (Silberrubel; en rub je po našim 1 gold. 32 krajc.) nése. — Kakor se sliši, se bojo oče Papež kmalo iz Gaete preselili v Rim, kér ondašnji punt zmirej bolj omaguje in sveti Oče od mnoge strani pomoči pričakujejo. — Za gotovo se sliši, de se bojo iz Milana in iz Verone poslanci k Cesarju v Olomuc podali, mu v iménu téh mest poklonit se kot svojimu Cesarju, in takó na znanje dati, de je konec puntanja. — V mnogih novicah se bere, de se bo prihodnji mesec poleg Dunaja tabor z 22,000, pri Ptujim na Štajarskim z 12,000, in na Českim med Budejovicami in Taboram z 30,000 vojaki postavil za vsako potrebo. — V Galicii (ali na Poljskim, kakor sploh pri nas pra-

vijo) je desetina in tlaka jenjala 15. veliciga travna lanjskiga léta. Hvaležni Rusinski kmetje so tedej sklenili, spomín na ta dan vsako léto praznično obhajati. V ta namén bojo 15. dan prihodnjiga mesca v vsaki soseski na prostornim mestu zidan križ napravili in okoli križa lipe posadili, ktere se imajo za vedne čase ohraniti. — Zvečer (18. dan tega mesca) pred godam miliga poprejšnjiga cesarja Ferdinanda je bilo celo mesto Praga razvitljeno, akoravno so si Cesar to čast prepovedali; nar manjši bajtica je bila polna ljučic. To kaže očitno, kako serčno ljublen je cesar Ferdinand. — V Pragi je bila unidan perva očitna tiskarna pravda in sicer v českim jeziku; gosp. vrednik Havliček je bil enoglasno „ne kriv“ spoznan; v Gradcu je bila pred nekimi dnevi enaka pravda; zatoženi pisavec Šeihel je bil enoglasno „kriv“ spoznan. — Družba sv. Cirilja in Metuda se lepo širi na Moravskim. Ta družba ima namén, omikati ljudstvo na Moravskim, česar doseči skuša z izdajanjem bukev, časopisov in umetlnih del, z ustanovljenjem knjižnic, bravnic, naravopisnih in umetlnih zbirk. — Sliši se, de bomo spet nov srebreni denar dobili: devetíce in dvojaje. — Kupci tožijo, de vse blagó, posebno volnato, zmirej dražji prihaja. — Unidan so iz Gradca na Dunaj perpeljali nekiga ponarejavca bankanotov (Banknotenverfälscher), ki je na neki Štajarski planini (Trohalpe) svojo goljufno fabriko imel. Pravijo, de je práv po mojstrovsko banknote po 5 in 10 gold. ponarejal — pa zakaj bi jih ne? — kér je bil že enkrat zavoljo enake goljufije na 20 lét v ječo obsojen. Firndraht je imé izverstniga mojstra! —

Na znanje.

Natis gosp. Potočnikove slovenske slovnice v nemškim jeziku pisane pod nadpisam „Grammatik der slowenischen Sprache“ je ravno zdej dokončan. Mehko vezana veljá 36 krajc., in se dobí pri vsih bukvarjih v Ljubljani. Jezikoslovci bojo gotovo od te slovnice kaj več pisali — mi, ki imamo v mnozih rokodelskih in kmetijskih rečéh pisati, se gosp. fajmoštru posebno zahvalimo za to, kar je tretjemu delu slovnice pridjal v dokladi „Svet v obrazih“ (die Welt in Bildern), v kateri veliko besedi zvémo, ki jih večkrat potrebujemo. Vredništvo.

Smešno vprašanje.

Zakaj kralj Faron ni bil oženjen? — — Odgovor: Zató kér je nad deseterimi stiskami že dovelj imel.

Pogovori vredništva.

Naznanjeniga pripomočka »zoper gadov pik« ne moremo po Novicah priporočiti, kér se je bati, de v zaupljivosti na tak »nedolžni« pomoček bi utegnil pičeni človek zaderžan biti, bolj gotovih pomočkov iskati. Radi verjamemo, de se je že marsikteri ozdravil, ki se je nasvetovaniga pomočka poslužil, pa verjemite mi častiti gospod! ne z njegovo pomočjó, ampak zató, kér gadov pik sam po sebi ni bil nevarin. V zdravilstvu se nikdar ne sme zmešati »post hoc« z »propter hoc« — to je: če se je kdo ozdravil, ki je to ali unoreč jemal, še ne smemo vselej za gotovo misliti, de mu je ta reč pomagala. Pomislimo le koliko pomočkov imamo, postavim, zoper jetiko! Ni je babice, de bi kakšniga pomočka ne vedila, ki je po njenim pripovedanji že večkrat gotovo pomagal — in vender še dandanašnji pogrešujemo taci ga zdravila! V svetovanji zdravil moramo tedej posebno skerbni biti, de ne svetjejo kake reči, ktere ni gotova skušnja poterdila, posebno v taci h boleznih, v kterih imamo že bolj poterjene zdravila. — Gosp. M. G. kmetovavcu v Smolniki na Štajarskim: Vaš dopis nas je zlo razveselil; priložena pesmica kaže dobro serce. — Častitimu gosp. ☺: Vaš »odgovor« smo še le v torek ob pol sedmih zvečer v roke dobili, ko so bile Novíce že natisnjene; torej nam ni bilo več mogoče, ga v današnjim listu po Vaši želji natisniti; gotovo bo pa prišel drugo sredo.

Današnjimu listu je pridjan 16. dokladni list.